

АНАЛІТИЧНИЙ ДАЙДЖЕСТ

МІЖНАРОДНИЙ ІНСТИТУТ ОСВІТИ, КУЛЬТУРИ ТА ЗВ'ЯЗКІВ З ДІАСПОРОЮ

ІМІГРАЦІЙНА ПОЛІТИКА «НУЛЬОВОЇ ТЕРПИМОСТІ» ДОНАЛЬДА ТРАМПА

Автор: Оксана П'ятковська

(к.е.н., заступник директора МІОК)

З моменту обрання Дональда Трампа Президентом США імміграційна політика Америки зазнала істотних змін. Уже після виборів стало зрозуміло, що риторика Д. Трампа та реальні кроки [дещо відрізняються](#), однак запровадження політики «нульової терпимості» (англ. – zero tolerance) у квітні 2018 року отримало досить широкий резонанс в суспільстві.

Повертаючись до історії, можемо побачити, що підходами політики нульової терпимості відносно нелегальних іммігрантів в США вперше скористався [Джордж Буш у 2005 р.](#) у рамках [Операції Стрімлайн](#), яку проводив Департамент внутрішньої безпеки США спільно з Департаментом юстиції. Однак, згідно позиції Дж. Буша, політика нульової терпимості не поширювалася на дітей, які іммігрували з дорослими.

Натомість специфіка політики нульової терпимості Д. Трампа полягала у [відділенні дітей від їхніх батьків](#), які намагалися нелегально перетнути кордон з США. Автором цієї ідеї виступив Генеральний прокурор США Джозеф Сешн.

Як показали [2 дослідження Квіннсіпекського університету](#)

(Quinnipiac University), політика Д. Трампа щодо розділення сімей іммігрантів, є зовсім непопулярною серед американського суспільства – 66% респондентів проголосували проти неї. Серед прихильників демократів ця частка становила 91%, а серед інDEPENDENTІВ – 68%.

Таке незадоволення можна також пояснити тим, що серед американського суспільства загалом зростає прихильність до іммігрантів. Так, результати [дослідження NBC](#) доводять, що 64% населення США вважають,

«Якщо ви незаконно перетнете кордон, то ми висунемо вам звинувачення. ... Якщо ви незаконно привезете дитину, то ми висунемо вам звинувачення, а дитину від вас заберемо...»

[Генеральний прокурор США Джеф Сешнз](#)

що іммігранти зміцнюють американську державу та економіку. Для порівняння, у 2005 р. цей показник становив лише 41%, у 2010 р. – 47%.

За таких обставин практика розділення сімей

іммігрантів [викликала дискусії](#) в американському суспільстві та серед політиків загалом. У червні, коли у ЗМІ масово почали розповсюджувати інформацію про кількість розділених сімей, діти яких були розміщені у притулках, а батьки потрапили на лави підсудних, розгорівся справжній скандал.

У всіх 50 штатах США почалися [акції протестів](#) під гаслом «З'єднаємо сім'ї». У кожному суботу відбувався, як мінімум, один захід, а в багатьох штатах – кілька

КОРИСНІ ЛІНКИ:

Balancing Acts: Policy Frameworks for Migrant Return and Reintegration
(brief)

<https://www.migrationpolicy.org/research/policy-frameworks-migrant-return-and-reintegration>

The U.S. Asylum System in Crisis: Charting a Way Forward
(MPI Report)

<https://www.migrationpolicy.org/research/us-asylum-system-crisis-charting-way-forward>

U.S. Immigration Policy under Trump: Deep Changes and Lasting Impacts
(MPI Report)

<https://www.migrationpolicy.org/research/us-immigration-policy-trump-deep-changes-impacts>

How many migrant children are still separated from their families?
(The Washington Post)

https://www.washingtonpost.com/graphics/2018/local/tracking-migrant-family-separation/?noredirect=on&utm_term=.b1c11773f535v

десятькв подібних демонстрацій, зокрема, в Техасі та Массачусетсі. [Реакція на поширення інформації](#) про наслідки міграційної політики у США переважно була однозначною. Правозахисні організації, відомі діячі культури, політики, звичайні громадяни США різко розкритикували політику нульової терпимості, висловлюючи підтримку дітям та їхнім сім'ям і закликаючи припинити розділяти родини. Окрема дискусія розгорілася з приводу [візиту дружини](#) Президента США Меланії Трамп до центрів тимчасового утримання дітей на кордоні з Мексикою, зокрема неоднозначний напис на її куртці «I really don't care. Do U?» («Мені зовсім байдуже. А тобі?»)

Світова спільнота також не залишилася осторонь політики нульової терпимості, зокрема Пем'єр-Міністр Великої Британії [Тереза Мей розкритикувала](#) позицію Д. Трампа. [Рада ООН з прав людини](#) на чолі з Йорданцем Сейдом аль-Хуссейном назвала таку політику «безпринципною», а США відреагували на це виходом з Ради ООН з прав людини. Такий крок є безпрецедентним і зазнав багато міжнародної критики, а для самої Ради є великим ударом.

Через закон про нульову терпимість 17 штатів, а також округ Колумбія [подали до суду](#)

проти адміністрації Президента США. Під тиском громадськості Д. Трамп 20 червня [підписав указ](#), який скасовує розділення сімей нелегальних мігрантів, а федеральний [суд зобов'язав повернути](#) всіх дітей батькам: для дітей до 5 років визначили дедлайн до 10 липня; дітей старшого віку, від 5 до 17 років, повинні були повернути батькам у 30-денний термін – до 26 липня включно.

Утім, усе виявилось не так просто. По-перше, служби просто не встигали розробити потрібні процедури для возз'єднання родин до визначеного дедлайну. По-друге, не всі батьки мали право на повернення дітей. До 12 липня мігрантам повернули тільки близько половини дітей до 5 років; решта опинилася в ситуації, коли їхніх батьків або вже депортували, або вони не змогли довести родинний зв'язок з дітьми, або ж виявилось, що батьки мають судимості за кримінальні злочини.

Станом [на початок вересня](#) 2018 р. з 2600 дітей, які перебували у таборах тимчасового утримання, залишилося 497 осіб, з яких 22 дітей віком до 4 років. Крім цього, багато юридичних нерозв'язаних питань та процедур залишилося навіть для тих сімей, яким вдалося возз'єднатися.

Отже, як бачимо, адміністрації Д. Трампа не лише не вдалося виконати рішення федерального суду, але й такими діями загалом було продемонстровано непродуктивність способів реалізації та неготовність відповідати за вже зроблені рішучі кроки в сфері імміграційної політики.

На [думку українських експертів](#), проводячи політику нульової терпимості, Д. Трамп розраховував виконати свої передвибірчі обіцянки у галузі боротьби з нелегальною міграцією. Терористичну загрозу було обрано як аргумент для посилення міграційного режиму на кордоні з Мексикою. Державний скарбник штату Арізона, республіканець Джеф Девит заявив, що терористи з ІДІЛ перетинають американо-мексиканський кордон, і тільки Д. Трамп здатний впоратися з цією проблемою. Але все-таки Д. Трамп наступив на граблі Джорджа Буша: як і військова операція в Іраку 2003-11 рр., так і політика нульової терпимості стали об'єктом масштабної критики як в США, так і за кордоном. На цьому фоні знівелювалися досягнення адміністрації республіканців, включаючи лібералізацію оподаткування та підвищення ділової активності в США.

Аналітичний дайджест містить короткий огляд аналітичних записок, експертних оцінок, оприлюднених у ЗМІ, наукових публікацій та інших інформаційних джерел щодо проблем міграції

Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою
Національного університету «Львівська політехніка»

Україна
79013 м. Львів
вул. С.Бандери 32Д
тел. +38 032 258 01 51
iiec@miok.lviv.ua